

а в-къ Дунавъ¹⁾ и Ст. Поповъ казватъ, че свещеникътъ билъ допъ Христо.

Има и друго противоречие относно датата на който славниятъ войвода е затворилъ очи. Вестникъ „Дунавъ“ бр. 299 отъ 4. юлий 1868 година, пише: „миналата срѣда (31. VII. 1868 г.) презъ нощта умре отъ своята смъртъ и на сутринята си повика пакъ свещеника, който го погребѣ споредъ християнския обичай. „Все въ сжщия вестникъ се казва, че по желанието на Караджата мѣстната властъ била повикала благоговѣйнаго свещеника Христа, за да го изповѣда. Отъ друга страна на гробния камененъ кръстъ, който е издѣланъ отъ известния народенъ деець Станчо Каменаря отъ Красенъ, по поржка на баба Тонка, е поставенъ надписъ, който и до днѣсъ стои на гроба на Караджата и гласи: „Юлий 30, 1868. Стефанъ Караджа“. На скулптора не му е стигнало мѣстото, та вмѣсто „ъ“ следъ името Стефанъ е поставилъ точка.

Гробътъ на Караджата се намира въ северозападната часть на гробищата при черквата „Всѣхъ свѣтихъ“ въ Русе. Заграденъ е съ желѣзна ограда, но изравненъ съ земята,

¹⁾ В-къ „Дунавъ“, бр. 299 отъ 4. VIII. 1868 год. пише, че Караджата билъ погребанъ отъ попъ Христо (баща на Ст. Поповъ), който го и изповѣдалъ преди това.